



De familie de Girard de Miolet van Coehoorn en haar begraafplaats in Oirschot

Behalve onze eigen leden, hebben we ook abonnees van ons tijdschriftje buiten de heemkundekring, zoals Ad van Esch uit Sint-Oedenrode. Evenals Oirschot heeft Sint-Oedenrode een historische band met de familie De Girard de Miolet van Coehoorn. Men heeft er zelfs een museum, gewijd aan die familie: museum Kasteel Henkenshage. Vanuit de plaatselijke VVV is Ad van Esch de coördinator die de openstelling van het museum in goede banen leidt. Uit hoofde van die functie heeft hij zich verdiept in, en is hij goed op de hoogte van de geschiedenis van deze adellijke familie.

De naam de Girard de Miolet is verbonden aan een oud Frans adellijk geslacht en afkomstig uit Zuid-Frankrijk. In kasteel Henkenshage te Sint-Oedenrode bevindt zich een groot tableau waarop een stamboom van de familie is uitgewerkt. Deze begint in het begin van de achttiende eeuw en er worden een 18-tal generaties vermeld van graven van Toulouse, Vezénobre, Soubcanton en Narbonne. Daarbij valt het op dat menige kardinaal, aartsbisschop en bisschop tot de familie behoorden. Nadien nog een 20-tal generaties De Girard, de Girard Miolet en de Girard de Miolet van Coehoorn. De naam de Girard de Miolet is ontstaan doordat de familie Girard, zoals vele Franse edelen, hun belangrijkste bezitting als tweede achternaam lieten vermelden (Miolet was een landgoed).

Reformatie

Tijdens de reformatie kreeg het calvinisme veel aanhang onder de Franse adel. Door de eeuwen heen had die adel veel macht verloren en ging ze vaak, om politieke overwegingen, over tot het protestantse geloof om daarmee weer aan belangrijkheid te winnen. Anderzijds werd zij door kerk en staat tot de Franse revolutie (1789) zwaar vervolgd. Aanvankelijk kwamen de Hugenoten (Franse calvinisten), ketteren als zij waren, op de brandstapel terecht. Vooral na de herroeping van het Edict van Nantes (1685) nam de vervolging toe waardoor duizenden Hugenoten vluchtten. Naar schatting zijn er 70.000 Hugenoten naar Nederland gevlucht. De invloed van de Hugenoten op het Hollandse militaire bedrijf was zeer groot. Alleen al in 1686 telde het leger van de Staten Generaal meer dan 500 Franse officieren.

Victor de Girard de Miolet (1732-1811)

Victor werd op 25 januari 1732 geboren in kasteel de la Motte, in het departement Lozères.

In 1747 vluchtte hij op 15-jarige leeftijd als Hugenoot naar Nederland. In 1761 trouwde hij met Aldegonda van Coehoorn, die een groot gedeelte van haar leven op kasteel Dommelrode te Sint-Oedenrode woonde. Haar vader Coenraad Gideon van Coehoorn van Houwerda - een zijdelingse afstammeling van de vermaarde vestingbouwer Menno van Coehoorn, die de vestingen Naarden, Bergen op Zoom, Willemstad, Bourtange en meerdere anderen ontwierp - was heer van Dommelrode. Uit dit huwelijk ontstond het verdere geslacht de Girard de Miolet van Coehoorn

Louis Francois de Girard de Miolet van Coehoorn (1769-1827)

Hij was de eerste zoon van Victor de Girard de Miolet, geboren op 21 juni 1769 te Asten. Reeds op twaalfjarige leeftijd nam hij dienst bij de zeemacht, later bij de landmacht en hij werd als luitenant kolonel, commandant van Suriname. Terug in Nederland ging hij over naar het Engelse leger en hielp de landing in Zeeland mee organiseren. Om in militair aanzien te stijgen en om de naam van Coehoorn voor het nageslacht te behouden, voegde hij de naam van zijn moeder 'van Coehoorn' bij de zijne. Deze naam is later met opneming en inlijving in de Nederlandse adellijke registers, goedgekeurd bij Koninklijk Besluit van 6 april 1828.

Hij was zeer bevriend met het Oranjehuis. De echtgenote van stadhouder Prins Willem V, Wilhelmina van Pruisen, was meter van een van zijn dochters. Zijn eerste huwelijk was in 1790 met Anna Visser. Zijn tweede huwelijk was met Jeanette Paravicini. Dit tweede huwelijk was als bigamistisch te beschouwen, maar werd later door zijn goede relatie met Charles X in Frankrijk erkend.

Jean Philippe Baron de Girard de Miolet van Coehoorn (1794-1872)

Zoon van Louis Francois. Hij kreeg in 1829 de titel van baron, overgaande bij recht van eerstgeboren wettige mannelijke nakomeling. Jean Philippe eindigde zijn carrière als generaal-majoor van de artillerie en adjudant van Koning Willem II.

Als negentienjarige nam hij deel aan de opstand tegen de Franse overheersers. In 1813 nam hij als stukcommandant deel aan de belegering van Naarden. In een handgemeen ter bescherming van zijn geschut werd hij zwaar gewond (overdekt met sabelhouwen) en krijgsgevangen gemaakt. Zijn heldhaftige houding was bij vriend en vijand bekend. Tijdens de Tiendaagse veldtocht in 1831 tegen de opstandige Belgen, bleek weer zijn moed en militair inzicht. Hem viel ook de eer te beurt te fungeren als commandant van het militair escorte ter begeleiding van Anna Paulowna van Rusland naar haar toekomstige echtgenoot Koning Willem II, met wie hij bevriend was. Hij heeft vele onder-



scheidingen en orden gekregen. Hij is overleden op kasteel Henkenshage te Sint-Oedenrode en begraven op de familiebegraafplaats te Oirschot.

Menno Louis Baron de Girard de Miolet van Coehoorn. (1822-1878)

Zoon van Jean Philippe, geboren op 6 augustus 1822 te Namen. Op 23 mei 1850 trouwde hij met jonkvrouw Jeanette Op ten Noort. Zijn broer Pieter Jacob trouwde op dezelfde dag met jonkvrouw Antonia Op ten Noort. Dus twee broers trouwden met twee gezusters. Uit een huwelijkscontract blijkt dat de dames Op ten Noort zeer rijk waren. Hun moeder stamde van het bekende geslacht van Pallandt Keppel. Op 28 maart 1851 kocht Menno de buitenplaats Heerenbeek bij Oirschot, terwijl zijn broer Pieter Jacob het landgoed Henkenshage kocht. Menno Louis was majoor bij de rijdende artillerie, de Gele Rijders, maar woonde meestal in Utrecht, waar hij in 1878 overleed. Zijn vrouw Jeanette overleed in 1911 in Den Haag. Beiden zijn begraven op de familiebegraafplaats te Oirschot.

Menno H.P.A.R. Baron de Girard de Miolet van Coehoorn (1853-1911)

Zoon van Menno Louis. Menno H.P.A.R. is geboren op 4 april 1853 te Utrecht. Getrouwd met Cornelia Wernhardine van Voorst van Beest. Uit dit huwelijk zijn drie dochters geboren, n.l. Jeanette W.L. Maria E. M. en Charlotte L. Hij was kamerheer in buitengewone dienst aan het hof en ook bezitter van het landgoed Heerenbeek te Oirschot. Aangezien hij alleen drie dochters naliet, ging na zijn overlijden de baronnetitel over naar zijn neef Aimery Raymond P V., de oudste zoon van Pieter Jacob.

Na diens overlijden ging de titel over op zijn zoon Aimery Menno Jacques en uiteindelijk naar zijn kleinzoon Aimery Menno Jan. Een van zijn dochters, Jonkvrouw Jeanette, trouwde op 13 dec. 1909 met Jonkheer J. Beelaerts van Blokland. Hun zoon J.J.G. Beelaerts van Blokland was stafmajoor van de Irene Brigade en richtte na de oorlog 1940-1945 het Nederlandse tankwapen op. Hij eindigde zijn carrière als brigadegeneraal van de Cavalerie.

Maria Elisabeth Jonkvrouwe de Girard de Miolet van Coehoorn (1888-1974)

Zij was een dochter van Menno H P A R. Op een reis in 1958 langs oud familiebezit zag jonkvrouw Maria Elisabeth het desolate kasteel Henkenshage in Sint-Oedenrode en besloot in overleg met de gemeente financieel te helpen bij de voltooiing van de toen in uitvoer zijnde restauratie, die in 1962 werd afgerond. Voor de inrichting schonk zij een deel van haar inboedel. Na 1974 heeft zij ook geld beschikbaar gesteld voor de instandhouding en uitbreiding van het museum, dat in 1986 is opgericht. Hiertoe werd in 1982 een stichting Museum Henkenshage opgericht.

De familiebegraafplaats

Op het landgoed Heerenbeek is in 1865 de familiebegraafplaats aangelegd, die later is verplaatst naar een plek die verscholen ligt langs de Oude Grintweg nabij herberg De Schutskuil. Vier stoffelijke resten werden verhuisd en dat gebeurde op 1 juni 1897. Vandaar dat de graven 1 t/m 4 één onderbak hebben. De later begraven familieleden hebben ieder een afzonderlijke onderbak. Slechts leden van de familie de Girard de Miolet van Coehoorn, hetzij door geboorte dan wel door huwelijk, hebben het recht daar te worden begraven. Dat blijkt uit een schenkingsakte van 1 mei 1917, waarbij de toenmalige rechthebbenden de toegangsweg en de begraafplaats aan de gemeente Oirschot schonken. De gemeente nam daarbij de verplichting op zich deze 'eenvoudig maar netjes blijvend te onderhouden'. De verhuizing in 1897 werd geleid door de toenmalige rentmeester/opzichter Henricus van Zelst (geb. 10-07 1857). Immers uit zijn werkrapporten blijkt dat hij op 19, 28 en 29 mei en op 1 en 5 juni 1897 op de begraafplaats werkte. Daarmee wordt ook de betekenis duidelijk van de letters en cijfers die ingeslagen zijn op de aanwezige kerkhofsteen. Dat zijn de letters:

H v Z 1 J 1897

6

In 2002 heeft de gemeente Oirschot de begraafplaats op de monumentenlijst geplaatst. De inventarisatie van de begraafplaats hiervoor vond reeds in 1986 plaats. In dat jaar waren er acht grafmonumenten van de familie de Girard de Miolet van Coehoorn aanwezig. Nadien is er in 1988 en in 1994 nog een familielid begraven. Bij de motivering om de begraafplaats op de lijst te zetten werd gerefereerd aan het feit dat de familie lange tijd op het landgoed Heerenbeek in Oirschot heeft gewoond dat ook op de monumentenlijst staat. In 1994 overleed de laatste telg uit het roemrijke geslacht. Hij heeft verder geen nakomelingen, zodat de laatste plaats bezet is.

Op aansporing van de gemeente Oirschot namen Gedeputeerde Staten van Noord-Brabant op 4 augustus 1977 het besluit om de begraafplaats te sluiten; een en ander volgens de Wet op de Lijkbezorging. Naar aanleiding hiervan vond er in oktober 1983 een briefwisseling plaats tussen de gemeente en de in Brussel wonende Aimery M. J. baron de Girard de Miolet van Coehoorn. Hierin wijst de baron op de voorwaarden en verplichtingen conform de schenkingsakte en dat hij geen redenen aanwezig acht de begraafplaats te sluiten en hij verzoekt het besluit ongedaan te doen verklaren. Hieraan is blijkbaar gevolg gegeven, gezien er nadien nog twee leden zijn begraven.

Aimery Menno Jan Baron de Girard de Miolet van Coehoorn (1923 – 1994) had een moeilijke jeugd, gevolgd door een bewogen leven. Tijdens de Tweede Wereldoorlog heeft hij zich op 17-jarige leeftijd als vrijwilliger gemeld bij het Nederlandse Legioen om aan het Oostfront het bolsjewisme te bestrijden. Door zijn weigering om tot de Waffen SS toe te treden, werd hij in september 1943 veroordeeld tot gevangenis in het concentratiekamp Dachau. Aan het einde van de oorlog werd hij ingezet in het 'Himmelfahrtcommando' Tijdens de gevechten rond Berlijn is hij



zwaar gewond geraakt waardoor hij zijn linkerarm kwijtraakte. Hoewel hij tweemaal gehuwd was, heeft hij geen kinderen nagelaten en daarmee is hij de laatste telg uit dit roemrijke, overwegend militaire, geslacht. Hij overleed op 26 mei 1994 en is als laatste begraven op de familiebegraafplaats aan de Oude Grintweg te Oirschot.

De namen van de familieleden die er begraven zijn

Graf		jaar
1	Jean Philippe Baron de Girard de Mielet van Coehoorn	1872
2	Jkvr. E. L. de Bye, echtg. van Jean Philippe	1865
3	Menno Louis Baron de Girard de Mielet van Coehoorn	1878
4	Jkhr. Pieter Jacob de Girard de Mielet van Coehoorn	1871
5	Jkvr. Maria Elisabeth M de Girard de Mielet van Coehoorn	1974
6	Jkvr. Jeanette op ten Noort, echtg. van Menno Louis	1911
7	Menno H P A R Baron de Girard de Mielet van Coehoorn	1911
8	Jkvr. Cornelia W van Voorst van Beest, echtg. van Menno HPAR	1913
9	A, C. H. Kol, echtg. van Aimery M J de Girard de Mielet van Coehoorn	1988
10	Aimery M J de Girard de Mielet van Coehoorn	1994

Ad van Esch, Sint-Oedenrode
